

ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ Του Μάνου Χατζηγιάννη.

9 Δεκ. 2016.

Το ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ εδώ και μερικές μέρες έχει ενημερώσει για την απόφαση της Βουλγαρικής Εκκλησίας να μην αναγνωρίσει την Σύνοδο της Κρήτης προκαλώντας σεισμό πολλών Ρίχτερ στο εκκλησιαστικό προσκήνιο. Επίσης αναφέραμε πως οι αποφάσεις της Βουλγαρικής Συνόδου είχαν αποσταλεί μέσω επιστολής και στον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο πριν από τη συνεδρίαση της Ιεραρχίας της Ελλαδικής Εκκλησίας. Σήμερα είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε επακριβώς τι αποφάσισαν οι Βούλγαροι..

Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Βουλγαρίας, λοιπόν, κατά τη συνεδρίασή της στις 15 Νοεμβρίου 2016 κατέληξε στα εξής συμπεράσματα:

«Η Σύνοδος της Κρήτης δεν είναι ούτε Μεγάλη ούτε Οικουμενική.

1. Λόγω της μη συμμετοχής σε αυτήν μιας σειράς Αυτοκέφαλων Ορθόδοξων Εκκλησιών αλλά και εξαιτίας οργανικών και θεολογικών λαθών. Ωστόσο, σεβόμαστε και εκτιμούμε τις προσπάθειες όλων των διοργανωτών και των συμμετεχόντων για την υλοποίησή της.

2. Η προσεκτική εξέταση των εγγράφων που εγκρίθηκαν από τη Σύνοδο της Κρήτης, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι κάποια από αυτά περιέχουν αντιφάσεις με όσα η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει και με τη δογματική και κανονική παράδοση της Εκκλησίας και με το πνεύμα και το γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων.

3. Εγκρίθηκαν από τη Σύνοδο τα έγγραφα της Κρήτης με την επιφύλαξη για περαιτέρω θεολογική συζήτηση με σκοπό τη βελτίωση, την επεξεργασία, τη διόρθωση ή αντικατάσταση με άλλα (νέα έγγραφα) σύμφωνα με το πνεύμα και την παράδοση της Εκκλησίας».

Η ΒΟC-BΡ (βουλγαρική εκκλησία) αποτελεί αναπόσπαστο μέρος, ζωντανό μέλος της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Ως μέρος του Σώματος του Χριστού, η ΒΟC θα συνεχίσει να είναι σε αδελφική ευχαριστιακή, πνευματική, δογματική και κανονική κοινωνία με όλες τις άλλες τοπικές ορθόδοξες εκκλησίες - και με όσες συμμετείχαν στη Σύνοδο της Κρήτης καθώς και με τους μη-συμμετέχοντες. Η Εκκλησία δεν είναι μια κοσμική οργάνωση, είναι θεανθρώπινος οργανισμός. Δεν επηρεάζεται και δεν πρέπει να επηρεάζεται από πολιτικά και κοινωνικά συμφέροντα και τις αντίστοιχες διαφορές τους. Η κεφαλή της είναι ο ίδιος ο Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος είναι «η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή».

Οι αρχές της αυτοκεφαλίας και καθολικότητας στην εκκλησιαστική ζωή, όχι μόνο δεν έρχονται σε αντίθεση, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται, απορρέουν το ένα από το άλλο και είναι σε πλήρη ενότητα».

Εννοείται πως οι αποφάσεις αυτές έχουν βαρύνουσα σημασία για ολόκληρη την Ορθοδοξία και καλό θα ήταν να τις λάβει υπ' όψιν και η Ελλαδική Εκκλησία που άγεται και φέρεται με την «μελέτη» των κειμένων της Πανορθόδοξης και ετοιμάζεται όπως ανακοινώθηκε χθες να εκδώσει εγκύκλιο προς το λαό.

<http://www.vimaorthodoxias.gr/egrapsan-s-emas/i-voulgari-teliosan-to-paramithi-tis-sinodou-tis-kritis-i-apofasis-tis-sinodou-tous/>

+ + +

Η Βουλγαρική Εκκλησία, όπως άλλωστε έπραξαν μεμονωμένα και αρκετοί συνεπείς Μητροπολίτες από διάφορες αυτοκέφαλες Εκκλησίες, μετά την απόφασή της για απόρριψη της Συνόδου της Κρήτης κατέθεσε και συγκεκριμένη επιχειρηματολογία.

33 Ιεράρχες συνολικά από τους συμμετέχοντες στη Σύνοδο του Κολυμπαρίου δεν έχουν υπογράψει το έγγραφο «Οι σχέσεις της Ορθόδοξης Εκκλησίας με τον υπόλοιπο χριστιανικό κόσμο», και κάποιοι εξ αυτών προς τιμήν τους εξέδωσαν μια δημόσια εξήγηση της θέσης τους.

Πρόκειται όμως για την πρώτη φορά που μια ολόκληρη αυτοκέφαλος Εκκλησία διαλύει κυριολεκτικά στα εξών συνετέθη την Περγάμειο “θεολογία” βάση της οποίας συντάχθηκαν τα κείμενα της Συνόδου του περασμένου Ιουνίου.

Το πρώτο σημαντικό συμπέρασμα της βουλγαρικής εκκλησίας, λοιπόν, είναι ότι, σε σύγκριση με την αρχική έκδοσή τους, τα εγκριθέντα και ψηφισθέντα κείμενα της Συνόδου της Κρήτης έχουν υποβληθεί σε «ορισμένες, αλλά ασήμαντες και ανεπαρκείς» αλλαγές

Αναφερόμενη η βουλγαρική εκκλησία συγκεκριμένα στο πολύκροτο κείμενο «Οι σχέσεις της Ορθόδοξης Εκκλησίας με τον υπόλοιπο χριστιανικό κόσμο» σημειώνει πως για το σημείο 4 “μπορούμε να πούμε ότι πάντα στην Ορθόδοξη Εκκλησία όταν λέγεται κάτω από την “ενότητα όλων” εννοείται η σύζευξη ή επιστροφή στην αγκαλιά της, υπό τον Άγιο Βάπτισμα, και με την Αγία Μετάνοια για όλα τα περιπλανώμενα στοιχεία σε αυτόν τον κόσμο που έχουν πέσει σε αίρεση και σχίσμα, σύμφωνα με το κανονικό δίκαιο της Εκκλησίας. **Η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία ποτέ δεν έχασε την ενότητα στην πίστη και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορεί να αποδεχθεί την υποτιθέμενη «ανάκτηση ενότητας» με “άλλους χριστιανούς” (...)**

Η Βουλγαρική εκκλησία κρατώντας στην κυριολεξία φραγγέλιο σημειώνει ακόμη πως η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν μπορεί να δεχτεί τις διαφορετικές έννοιες και δόγματα ετεροδόξων και θεωρίες για την ύπαρξη μιας φαινομενικής «ενότητας» όλων των χριστιανικών δογμάτων, όπως οι διδασκαλίες της «αόρατης εκκλησίας», «η θεωρία των κλάδων», «η βαπτιστική θεολογία» ή «η ισότητα των δογμάτων».

Όλες αυτές οι θεωρίες, σύμφωνα με την θεολογικά τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία που παραθέτει η βουλγαρική εκκλησία, μπορεί να συνδεθούν με το δημιουργηθέν δόγμα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, το οποίο κατεδαφίστηκε και καταδικάστηκε από την Αγία Εκκλησία. Αν δεχτούμε αυτό το δόγμα, τότε μπορεί να δικαιολογήσουμε την παρουσία της χάριτος του Θεού σε διάφορα χριστιανικά δόγματα, στα οποία υποτίθεται πως επίσης όπως στην Ορθόδοξη Εκκλησία μπορεί κανείς να βρει τη σωτηρία.

Σημειώνει δε πως όσοι υποστηρίζουν αυτό το τεκμήριο της χάριτος σε όλα τα χριστιανικά δόγματα και κατ' επέκτασιν την κοινή προσπάθεια για να επιτευχθεί η πληρότητα της ενότητας εν Χριστώ συντάσσονται με το Διάταγμα για τον Οικουμενισμό της Β΄ Βατικάνειας Συνόδου!

Σε σχέση με την αναφορά και την έγκριση του σημείου 5 του ίδιου κειμένου, περί της «χαμένης ενότητας όλων των Χριστιανών» η Βουλγαρική εκκλησία το χαρακτηρίζει απαράδεκτο “γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν έχει χάσει ποτέ την ενότητα της, παρόλο που αιρέσεις και σχίσματα, έχουν αποκοπεί από το σώμα της Εκκλησίας, το σώμα δεν χάνει την πρωταρχική οντολογική ακεραιότητα του, η οποία συνεπάγεται οντολογική ενότητα ενώπιον της υποστάσεως του Χριστού”.

Όσον αφορά το σημείο 6, παράγραφοι 16 και ούτω καθεξής έως 20 όπου γίνεται αναφορά για “ετεροδόξες χριστιανικές εκκλησίες και ομολογίες” με τις οποίες δεν είναι όμως σε κοινωνία η Ορθόδοξη Εκκλησία, η βουλγαρική Σύνοδος ξεκαθαρίζει πως “**δεν είναι δυνατόν κάθε αιρετική ή σχισματική κοινότητα να ονομάζεται «εκκλησία»**. Η παρουσία πολλών εκκλησιών είναι απαράδεκτη σύμφωνα με τα δόγματα και τους κανόνες της Ορθόδοξης Εκκλησίας”

Προσθέτει δε πως στην περίπτωση αυτή, η ιστορική ονομασία «εκκλησίες» για τις αποκλίνουσες από την Ορθόδοξη Εκκλησία κοινότητες έρχεται σε σαφή αντίθεση με την παράγραφο. 1 και με τις αρχικές αναφορές του σημείου 6 του εγγράφου, όπου αναφέρεται πως «Η Εκκλησία είναι μία και μόνο».

Κατόπιν προχωράει στο σημείο 12 όπου σχολιάζει τη... διαβεβαίωση πως “κατά τη διεξαγωγή των θεολογικών διαλόγων κοινός στόχος όλων είναι η τελική αποκατάσταση της

ενότητας της αληθινής πίστης και της αγάπης», τονίζοντας πως η αναφορά αυτή είναι υπερβολικά απλοϊκή και δεν καλύπτει όλες τις διαστάσεις της διαδικασίας. Επιμένει δε πως **“Ο τρόπος για να επιτευχθεί αυτή η ενότητα είναι μέσω της μετάνοιας, της ομολογίας της ορθόδοξου πίστεως και του βαπτίσματος”**.

Στο σημείο 20 όπου αναφέρεται ότι «οι προοπτικές των θεολογικών διαλόγων της Ορθόδοξης Εκκλησίας με την υπόλοιπη Χριστιανοσύνη πάντα καθορίζονται με βάση τις αρχές της εκκλησιολογίας και τα κανονικά κριτήρια της Ορθοδοξίας όπως ήδη καθιερώνονται από την εκκλησιαστική παράδοση» η βουλγαρική εκκλησία σημειώνει πως ο πιο ακριβής όρος θα ήταν αντί του “εκκλησιαστική παράδοση” να γραφτεί “την παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας».

Η συνολική εντύπωση της βουλγαρικής εκκλησίας σε αυτό το κομμάτι είναι ότι υπάρχουν πολλές ασαφείς εκφράσεις και ασυνεπής εκκλησιολογική ορολογία. Είναι επίσης σημαντικό ότι δεν δικαιολογείται και δεν ολοκληρώνεται ο πρωταρχικός στόχος αυτών των θεολογικών διαλόγων με τους ετεροδόξους, που είναι η επιστροφή των ετεροδόξων στην κανονική τάξη στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, και επίσης δεν διατυπώνονται με σαφήνεια οι αρχές των διαλόγων αυτών. Ειδική μνεία η Βουλγαρική Σύνοδος κάνει και για το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών από το οποίο απέχει σημειώνοντας πως **το κείμενο της Κρήτης “Νομιμοποιεί την ΜΚΟ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών», στο οποίο η ΒΟC-ΒΡ, ευτυχώς, εδώ και πολύ καιρό δεν συμμετέχει”**.

Τέλος, η βουλγαρική εκκλησία επικρίνει και όσα αναφέρονται στο σημείο 22. Συγκεκριμένα εκεί αναφέρονται τα εξής:

«Η Ορθόδοξος Εκκλησία θεωρεί καταδικαστέαν πάσαν διάσπασιν της ενότητος της Εκκλησίας, υπό ατόμων ή ομάδων, επί προφάσει τηρήσεως ή δήθεν προασπίσεως της γνησίας Ορθοδοξίας. Ως μαρτυρεί η όλη ζωή της Ορθόδοξου Εκκλησίας, η διατήρησις της γνησίας Ορθόδοξου πίστεως διασφαλίζεται μόνον διά του συνοδικού συστήματος, το οποίον ανέκαθεν εν τη Εκκλησία απετέλει την ανωτάτην αυθεντίαν επί θεμάτων πίστεως και κανονικών διατάξεων (κανών 6 της Β' Οικουμενικής Συνόδου)»...

<http://www.vimaorthodoxias.gr/patriarxeia/fillo-ke-ftero-ekanan-i-voulgari-to-kimeno-tis-kritis-gia-tis-schesis-me-tous-eterodoxous/>